

[Tinning]

ene eller til det andet, fordi tingene er mere eller mindre vævet sammen. Det er jeg fuldstændig enig i.

Det, der er mit problem, og det, der har fået mig til at rejse sagen, er, at siden de bestemmelser har indenrigsministeren udtalt, at det er helt lovligt at yde denne form for støtte, forudsat at formålet er at fremme fodboldsporten og tilgodese almenhedens interesse i at overvære sportsligt underholdende fodboldkampe. Ved lige præcis den formulering mener jeg, at indenrigsministeren, indenrigsministeriet, hvem det nu er, er kommet til at påføre kommunerne en yderligere skelnen, de skal sidde og lave lokalt. Det er en skelnen, som i sit udgangspunkt er noget vrøvl og i sit slutpunkt er noget vrøvl, og af samme grund må overvejelserne fra udgangspunkt til slutpunkt også blive forvrøvede. Det fremgår, hvis man kigger på den såkaldte Koldingsag. Man kan ikke sige til folk: nu må I altså finde ud af, om formålet har været at fremme fodboldsporten, ikke den professionelle fodbold, for som kulturministeren så rigtigt siger: det kan man lige præcis ikke.

Men man kunne have opretholdt det gamle råd til kommunerne fra 1979, hvor man sagde: vores principielle holdning er, at I ikke må yde støtte til professionel idræt, men vi erkender, at man ved den konkrete udformning kan have svært ved at trække grænsen, det må I så selv sidde og fedte rundt med. Det, der er problemet, er, at indenrigsministeren har lavet en helt ny skillelinje, som ikke fandtes i dansk politik, før indenrigsministeren den 13. april fik et, må det have været, mørkt øjeblik.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om ændring af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner. (Forlængelse af loven).

(Fremsat 4/5 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ritt Bjerregaard (S):

I socialdemokratiet kan vi støtte det fremsatte lovforslag. Vi er glade for, at de forhandlinger, vi har ført med regeringen, har ført frem til, at regeringen nu er indstillet på at fortsætte denne lovgivning, så at vi ad denne vej kan sikre os, at kommunerne fortsat afsætter midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

I socialdemokratiet ønsker vi først og fremmest en forstærket indsats over for ungdomsarbejdsløsheden. Det lovforslag, vi behandler i dag, er en fortsættelse af den hidtidige lovgivning, og derfor ser vi det i sammenhæng med nødvendige andre aktiviteter. Vi er enige i, at man understreger, sådan som vi selv har gjort det i vores ungdomsgarantiforslag, at uddannelsesmomentet skal styrkes. Vi er også enige i, at det er hensigtsmæssigt, at kommunerne kender ordningen i en periode på 2 år. Vi indgår gerne i drøftelser om kommunernes bygge- og anlægsarbejder, men vi er skeptiske over for muligheden for at finde en løsning.

Lad mig slå fast, at dette forslag ikke er en forstærket indsats mod ungdomsarbejdsløsheden. Det er en fortsættelse, men det er altså ikke tilstrækkeligt. Vi mangler konkrete løsningsforslag til lære- og praktikpladssituationen for de 20-25-årige, først og fremmest her kvinderne, og vi mangler de nye og varige uddannelsespladser inden for social- og sundheds-EFG-uddannelsesområdet og det tværfaglige basisår.

Vi håber, at vi undervejs i behandlingen af dette forslag kan nå frem til det forlig, regeringen har talt om i forbindelse med fremsættelse af dette lovforslag. Vi har svært ved at se, at der er så meget nyt i det, sådan som det ligger nu, men vi håber altså, at det vil lykkes under udvalgsbehandlingen også at nå frem til den forstærkede indsats, der er nødvendig.

Det er fortsat vores opfattelse, at det socialdemokratiske forslag til en ungdomsgarantiordning er det eneste forslag, der tager sigte på over nogle år at få afskaffet ungdomsarbejdsløsheden, og derfor vil vi fortsat arbejde på, at det kan realiseres.

Ahlmann-Ohlsen (KF):